

Када је град освануо облепљен плакатама помало двосмисленог назива „Земља за нас“ они пажљивији посматрачи запитали су се откуда ариљски рок фестивал у јуну. Мало ко је помислио да се иза свега крије једна нова и помало другачија прича. Много се спекулисало о свему, лицемерно и иронично говорило: „Дарко Рундек на Уском виру!!! Ма хајте молим вас, то су само празне приче уображених и надмених који мисле да имају свет под ногама. Било како било, Рундек, а и многи други се појавише на острву и неверним томама затворише уста. О свему ономе што се 16. и 17. јуна одиграло крај Рзава, самој идеји да се једна оваква ствар деси у Ариљу разговарали смо са једним од најзаслужнијих за то, Бранком Илићем, који са доста драгоценог оптимизма и неуништиве вере и у човека и његову способност вечног напретка говори о мултикултурно замишљеном пројекту.

Откуда идеја да се нешто овако организује на Уском виру?

–Идеја се у мени рађала и сазревала добра три месеца. У то време радио сам у кафићу “Свитац” и имао прилику, захваљујући чињеници да у поподневним сатима нема посетилаца, поново, онако за себе преслушавам ЕКВ и уђем у суштину рада и њихових песама. Схавтио сам да су снагом своје музике успели да покрену људе. Из тога се родила идеја да се нешто деси и бићу искрен, прижељкивао сам да то буде у Ариљу. У том тренутку још увек не постоји никаква организација. Постоји само један човек који стоји иза шанка и сања. Покретач ми је био и омаж Милану Младеновићу и ЕКВ одржан 2004. године, али у смислу да су на њему учествовали најбољи бендови које Балкан у овом тренутку има. Инспириран називом њихове песме Земља, одмах сам скројио назив „Ово је земља за нас“. Покушав да идеју која стоји у глави и оно што слушам преточим у нешто видљиво и правим презентацију у којој покушавам да искажем себе. Још увек се не ради о концерту, већ о мени Бранку Илићу, који покушава да се оствари на неком пољу и настоји да на једном месту окупи уметнике свих профила – музичаре, глумце, психологе, филозофе и пре свих студената, а све у циљу да бисмо сви заједно осе-

ЗЕМЉА ЗА НАС

*Посвећено геци с груђе сџране,
онима који засијаше унутар
себе, вечноме човеку, руци која
ћомери завесу, ћрађу који је ћу
да би ћа ћрекорачили, онима
који свећлосћ и мрак сћојише,
ћишини...*

тили некакво јединство. Сви ми имамо своје животе и идемо индивидуалним путем. Мислим, а можда и грешим, да нам недостаје осећај да смо сви међусобно повезани, да смо сви у ствари једно и да сви ка истом циљу идемо истим

путем.

Како се из једне идеје о глобалном космичком јединству развила прича о овом пројекту „Земља за нас“?

–Идеја о јединству и непрекидној међусобној повезаности прерасла је у

нешто конкретно што се зове окупљање на острву, на коме је планирано да се одрже концерти, сликарске, песничке радионице. Све је некако одлично и добро док стоји на нивоу идеје, проблеми се јављају када то треба реализовати. Убрзо петоро људи организује „Инфузију“, удружење грађана које је окупило људе из Ариља, Београда и других места, са циљем да афирмише младе, да им понуди простор и догађаје где се могу окупљати, исказати себе, своју креативност. Намерно потврђујемо да ће се све то десити на острву, парчету земље водом одвојеном од остатка где ће се моћи лакше препознати идеја Инфузије.

Све време причате о јединству и повезаности као мотиву покретачу, а сада целу своју замисао реализујете на острву које је физички одвојено. Није ли то било контрадикторно са оним што пропагирате?

–Не бих се сложио са вама. Ми се не одвајамо ни од чега. Позвали смо целу Србију, многе филозофе, психологе, антропологе, музичаре. Велики број њих прихвата позив да дође на острво. Одвајамо се једино у том смислу што ће камере снимати неко парче неке земље на коме неки људи праве земљу за нас, а инспирирани ЕКВ-ом.

Када смо схватили шта желимо да створимо почињу разговори, најпре са бендовима. Ор-

НАСТУП ЛОКАЛНОГ БЕНДА
“ЧУМАЈЕРСИ”

ганизација је започела са идејом да та „Земља за нас“ буде једна жртва где ће свако знати за шта се жртвује. Међутим, већ у самом почетку, та идеја о неком мултикултурном догађају почела се претварати у организовање музичког фестивала. Од полазне идеје остало је само да бендови који су прихватили да учествују обраде по једну песму од ЕКВ. Иако су била позвана велика имена дошли су само они који су пре свега пристали да ураде обраду и који су схватили нашу идеју.

Читава прича око фестивала заврдила је и медијску пажњу ?

–Да се метафорично изразим, решили смо да идеју што лепше обучемо и да нађемо што више новца, што се на крају на жалост није остварило, иако смо имали добру полазну основу. ТВ Авала, Музичка телевизија Србије, ТВ Ентер, локалне ТВ и радио станице дале су нам велики медијски простор. Требало је само пронаћи спонзоре који ће бити спремни да уложе 30% новца и да се на тим медијима рекламирају наредних месец дана. Подршку су нам пружили пре свих Скупштина општине, без чије помоћи, слободно могу рећи фестивала не би ни било. У старту су нам помоћ пружиле и поједине фирме из Ариља „Јасмил“, „Арива“, „Фруком“, „Млекара Моравица“. Због свих организационих проблема и чињенице да је само нас троје радило на припреми свега –Сара Оклобџија из Београда, Боб Видаковић, ја и Стефан, Петар, Марко и Бојан који су ускакали по потреби било је евидентних пропуста. Закаснили смо са самом промоцијом, јер се овакав догађај најављује најмање месец дана унапред, а ми смо прве плакате у Београду лепили у недељу, на ТВ су рекламе кренуле од понедељка-уторка, значи неких 4-5 дана пред концерт. Свесни смо пропуста које смо направили, али и чињенице да смо ову причу изнели до краја. Мало сам и ја био разочаран тиме да је новац представљао огroman проблем и да нико није хтео да се укључи у све ово без надокнаде. Питао сам се зашто то не може да буде ходочашће према замишљеној звезди. Нисам успео да пронађем одговор.

Ипак уз невиђену активност људи из Инфузије, подршку медија овај догађај је направљен тако како је направљен, с намером да и даље битише идеја која ће толико енергије

ДАРКО РУНДЕК И ИЗABEL

Дуго се полемисало о томе хоће ли доћи Дарко Рундек или не. Ипак се појавио.

–После много слајких или горких мука, како хоћеште, појавио се и он на Уском виру.

унети у себе да заиста може бити инфузија за целу Србију. Да ли ће то опет бити у Ариљу, видећемо. Волео бих да буде тако.

Ко је све учествовао на фестивалу „Земља за нас“?

–Желели смо да афирмишемо младе и не баш популарне бендове. Учествовали су Трападуце, ариљски бенд који у последње време доста наступа, затим Чумајерси са члановима Баобаба. Гости су били победници зајечарске гитарјаде Брокер Стрингс, реге бенд који се савршено уклопио у атмосферу Рзава и острва „Несврстани“, затим бенд „Ентер“, демо бенд из Београда.

Са друге стране настојали смо да на једном месту окупимо већ афирмиране музичаре, тако да су на острву свирали Деца лоших музичара, Блок аут, Супер наут који је био расположен да одради и сликарску радионицу. На жалост, због кише је отказана и она и филмска радионица. Све време са нама је био и „Подтеатар“, позориште из Београда које је требало да изведе две представе, „Била једном једна будућност“ и „Башта посластица“. Чак је постојала и могућност да се прикажу филмови Соње Савић о ЕКВ, које нам је радо уступила, као и филмови студентске режије са Драмских уметности и БК Академије. Филмови су код нас и пустићемо их другом приликом у биоскопу, тако да ће то на неки начин бити наставак ове идеје.

Када се све узме у обзир презадовољан сам интересовањем публике, иако је број посетилаца био далеко мањи од очекиваног.

Дуго се полемисало о томе хоће ли доћи Дарко Рундек или не. Ипак се појавио.

–После много слатких или горких мука, како хоћете, појавио се и он на Уском виру. Пошто ни после месеца дана нисмо успели да се договоримо око ангажмана. Његов наступ је отказан, јер једноставно нисмо имали средстава. Послали смо му е-mail у коме му се захваљујемо на стрпљењу и позвали га да буде наш гост у Ариљу. Иако је већ имао резервисану карту за Париз дошао је са Изабел и наступао. Покушао је да направи један експеримент и својом свирком покаже како уствари настаје песма. Одсвирао је 5-6 песама, а публика је то са одобравањем прихватила.

И то је све. Једна идеја о истој земљи за све нас која за собом оставља непролазан траг спроведена је у дело. И то је био један од оних корака који је допринео да се сви осећају као једно. Острво на реци. Река Рзав надомак града Ариља. Србија. Европа. Свет. Земља унутар земље. Свет унутар света. Све што иште човек унутар човека који је свако од нас. Замисли! И одлучи да ли ћеш себе тражити у свему томе, ако се већ ниси пронашао.

С. Р.